

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartown Basha (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVI МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1955

ЗМІСТ:

ЗНАНИ ПОГО ВОЛ	115
Знання	115
Дорожничство	116
Необачні	116
Шлях	117
Висно	117
Вого Вол	118
Однота	121
ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ	122
Всі дерева	122
Тернина	123
Продукція	125
Дерева Праведности	125
ШУКАЮЧИ ПРАВДИ	127

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить СЛОВА**
Іса. 43: 12

© WTB 515

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. ВІТНЕРГОРД *President* W. E. VAN АМБЕРСЕН *Secretary*

“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми” — *Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Давець життя для усіх створінь; що Льюїс був початком Його творення й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льюїс тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в іскуку смерті на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Числового замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був заслужений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викунну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної пророки й вивівши його понад усіма тварями й понад усі імена і одягнув його у велику силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Спів, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помацані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Співу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри, вказуючи людеві, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав утверджувати Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре це царство вже тепер почалося; що незгодом Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливім законом, будуть прихренені й будуть жити вічно на землі.

УВАГА ДЛЯ БРАТІВ ГОВОРЯЧИХ ПОЛСЬКУ, УКРАЇНСЬКУ Й АНГЛІЙСКУ МОВУ

В фабриці на 117 Адаме Ст. є місце на брата котрий є вільний поклонений Господу, котрий говорить як рівнож й лише всі три мови: Польську, Українську й Англійську. Браття котрі би бажали прислати свої аплікації мусять бути самотні й відірвані від всяких відносностей, й готові служити Господу в якій будь мірі. Бажані браття повинні бути межє літами 20 й 40. Також браття котрі читають, пишуть й говорять лише по Польськи й Англійськи, як рівнож браття котрі читають пишуть й говорять лише по Українськи й Англійськи можуть прислати свої аплікації. Поміти до Товариства Варгової Башти Біблії й Брошур по вашій шкідливості й аплікації до Бетель.

ФАБРИКА Й БЮРО ЗАПЕРТЕ — ЛИПНЯ 27. — СЕРПНЯ 11.

Всі відвітателі в позо праці є прошені звязати, що дім Бетель, фабрика й бюро в Брукліні будуть заперті від 27. Липня до 11. Серпня. Се дасть членам дому Бетель нагоду відвертатись від

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомочи людем пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о яншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відірваний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безлічково стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше захоочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Ціна передплата на Варгову Башту в Зауєдних Державах поштою \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в публичних Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Загравичні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Прощемо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шпро бажають його читати, вислаємо дарем, если о се попросят. Ми радше бажавмо помочи таким потребуємим, але після поштової ревіди, вони мусять прислати письмєну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвіду за отриману передплату чи до нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситимся. Змінени адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перєз екшечним ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

повного заняття й взяти спільну участь з їх братами в позо праці. Тому в тім часі жадна література не буде вислана нікому. Отже ваші замовлення на книжки повинні бути прислані завчасу, так щоб можна було їх виповнити й вислати занім відділі мусяти буде запертий. Будьте певні замовлення досить літератури, так щоб вам вистарчило його на цілий місяць серпень.

Прощемо вас не писати жадних листів в часі коли фабрика буде заперта, бо не буде кому доглянути їх. Надіємось, що жадні листи не будуть приходити в тім часі, хіба лише рапорти, відозви радій і повідомлення на Башту й Золотий Вік. На сі й інші листи ми дамо загляд коли фабрика знов буде отворена до роботи.

(Прод. з стр. 128)

проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радилі однодушно, зробили змову проти тебе.” — Пс. 83: 1-5.

(Далше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

YOL. LVI

Серпень, 1935

№ 8

ЗНАННЯ ЙОГО ВОЛІ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15. цвітня, 1935]

"Щоб ви сповнилися розумінням волі Його у всякій премудрості і розумі духовному." — Кол. 1: 9.

БОГ Єгова вибрав зі світа людей для свого імя, і до сих людей слова повисшого тексту відносяться. Отже кождий що має свідочтво духа, що він є сином Божим, народжений від організації Єгови, повинен пристусувати до себе повисші слова. Апостол Павло був спеціально вибраний Єговою через Ісуса Христа, і тоді був порушений силою Господа Бога промовляти ці слова до вірних в Христі Ісусі. Повисші слова апостола були головню оцінені святими на землі, коли вони були висказані перший раз. Ті слова в ще більшим значінню відносяться до свідків Єгови, котрі становлять останок Божий на землі. Коли Павло пізнав, що декотрі з Колосії були посвчені Господу Богу, тоді його молитва й бажання було, що вони сповнилися розумінням волі Єгови. Серед обставинів і окруження які існують нині — се є найважнішою точкою для всіх свідків Єгови, щоби вони сповнилися знанням Божої волі.

"Його воля"

* Воля Бога се те саме, що Його замір. Виразення Його волі становить вираження Його цілі, присуду або постанови виконати ту виражену ціль. Єгова признав певну причину на кожде вираження Його волі або заміру. У вираженню Його нема пустих або надмірних слів. Його воля або ціль є Його незмінним законом; отже Його законом або правилом ділання після котрого Його вірні діти поступають. Відносно своєї незмінної волі Він велів своєму пророкові писати "Клянусь, говорить Господь сил: Як я задумав, так воно й буде; як я призначив, так і станеться. Бо се призначив Господь сил, і хто зможе те відмінити? рука його простягнута, — хто її відверне?" — Іса. 14: 24, 27.

† Слова повисшого тексту можна головню пристосувати до теперішнього часу. Де лише слова "Єгови сил" є ужиті, там вони відносяться до Всемогучого, котрий кермує своїми военними силами до виконання своєї вираженої волі. І знову Єгова каже: "Задуми мої спевняться, та й усе, що хочу, я вчиню. Я бо сказав — і доведу се до кінця; призначив — і здійсно." — Іса. 46: 10, 11.

ЗНАННЯ

* В повисше наведених словах є виражене бажання, щоби свідки Єгови наповнилися знанням

Божої волі. Знання після значіння сього тексту не лише значить зложити разом певні факти, в умі, але се значить, що правда і факти є зложені і поставлені разом в мудрості й вирозумінню. Знання правди значить ясне поняття правди. Знання Божої правди значить ясне вирозуміння того, що Бог висказав у своїм Слові відносно свого заміру дотично своїх вибраних людей. Знання в "мудрості й духовім розумінню" значить, що знання правди було прийняте й співтоваришило із правдивою мудрістю й поняттям духових річей. Духові річі можуть зрозуміти лише ті, що посвятилися Богу й Його царству — 1 Коринттин 2: 10.

† Мудрість, значить прийняти знання в добрий і щирый ум і тоді те сотворіння, будучи порушене чистим серцем або мотивом, поступає напрямом у гармонії із знанням правди. Часом чоловік може зібрати разом факти зазначені в тексті св. Письма, і може повторити той текст без вагання, але в той самий час не мати ніякого духового вирозуміння його і не посідати ніякої мудрости. Сотворіння мусить властиво оціняти своє правдиве споріднення до предвічного Сотворителя ним воно може мати мудрість. Задля тієї причини написано є, що чоловік не повинен думати про себе висше чим він повинен думати, але що він повинен думати тверезо і з вірою в Бога. (Рим. 12: 3) Хто думає про себе за високо, такий ніколи не може бути успішний у виконанню доброї річі.

† Написано є, що "почин премудрости — Господень страх". (Прип. 1: 7) Із сього виходить, що чоловік котрий не боїться Бога, той навіть не зачав набувати знання й мудрости. Для користи тих, що шукають Господа написано є: "Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має. Душа його буде в щасті, і рід його наслідить землю. Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити ім." — Пс. 25: 12-14.

† Бог дав обітницю чоловікові, котрий ступив на правдивий шлях, що Він покаже йому свою угоду. Як се тут зазначено, Божа угода є виразом Його заміру. Страх, як се слово ужите в повисшим тексті, не значить лише шанувати Бога. Се, що становить страх, є пояснено сими словами: "Страх Господень — значить ненавидіти зло;

гордощі, високомірність, зла путь і двоязичні уста мені ненависні." (Прип. 8:13) Сі слова є пересторогою щоби дитина Бога боялась допускати або розвивати гордість, пиху і злі привички, або щось що шкодило б іншим. Сі річи Єгова ненавидить, і мудре сотворіння також ненавидить їх і боїться чинити або похваляти те, що Єгова ненавидить. Хто боїться Бога, той не робить жадної шкоди своїм браттям, і такий відкидає геть від себе гордість і пиху, вважаючи їх за смертельних ворогів. Усі люди, що підпринялись бути слугами Бога, а головно ті одиниці, що заняли позиції відвічальности, як директори служби, повинні вважно застановитися над сим текстом і старатися поступати точно після нього. Если хтось думає про себе так як він не повинен думати, і що він повинен панувати й знущатися над своїми братами, такий не має страху Божого у своїм серці. Хто є гордий, пишний і зарозумілий, отже без страху Божого, такий знаходиться у великій небезпеці. Мудрий чоловік боїться гордості, високомірности і злої дороги, тому що се противиться Божому законі; отже мудрий чоловік боїться Бога, і се становить почин мудрости. Щоби він міг рости в мудрості, він всегда мусить боятися прогнівати Бога і боятися думати про себе за високо. Він мусить памяти те, чоґо Бог вимагає від вірних Пому, яко ж написано є: "Чоґо Господь [Єгова] вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосерднї, й ходи в покорі перед Богом твоім." (Мих. 6:8) Кождий із кляси храму буде вважати на се правило і поступати після нього, а ті, що вважають і не йдуть після сього правила, показують, що вони не належать до храму. Між усіма тими, що належать до Єгового храму, мусить бути точна єдність.

ДОРОГОЦІННІСТЬ

Се є вельми дороґоцінним для оправданого в Христі Ісусі зростати в знанню. "Праведники ратуються своєю прозорністю." (Прип. 11:9) Спевністю се значить, що вони ратуються через пізнання Божої волі принявши те знання в мудрість і в духове вирозуміння. Ціна знання в порівнанню з іншими річами є виражена в словах св. Письма, а іменно: "Буває много золота й перел, та ~~найдорожши~~ знадоба — уста розумні." (Прип. 20:15) Ті що отримують мудрість із висш є сильні в Господі. "Знанне же сповняє внутро його всяким дороґим і прекрасним майном. Мудрий чоловік потужен, і розум піддержує силу чоловіка. Тимто й війну веди з розвагою, а добрий кінець буде, як буде доволі нарад." — Прип. 24:4-6.

Без помочи Господньої ніхто тепер не може встояти. Се час війни, і Божі люди потребують сили, що походить від нього. "З розвагою", в повисшім тексті значить прийняти Слово Боже в чесне серце, і тоді поступати з розвагою. Лише ті, що є проваджені Божою порадою, будуть прийняті до слави. (Пс. 73:24) Отже 'доволі нарад' значить мати знання Божої волі, котра є виразно зазначена в св. Письмі. Люди Божі тепер

стоять перед Армагедоном і та велика війна відбудеться в короткім часі, і лише ті, що посідають і в гармонії з знанням Божого заміру яке прийняли в мудрості і духовім вирозумінню, перейдуть через ту велику битву. Тут можна властиво зазначити, що ті 'многої наради' — се надбання богато знання або вирозуміння зі Слова Божого. Се писання не може означувати зібрання многих людей і щоби кождий виражував свою думку. Се лишень порада Господня дає силу, і порада Господня се Його Слово або замір виражений і прийнятий у мудрість і духове зрозуміння. Божі діти, наповнені знанням Його волі й мудрості і духовім вирозумінням, сконечности бояться входити у спір із своїми братами. Если хтось бажає сваритися, то нехай він се робить, але ті, що бажають поступати після Божої поради, нехай стримуються від сварні й спору. Ті що сваряться і кусають один одного, знаходяться на дорозі вічної погібелі. — Гал. 5:14, 15.

НЕОБАЧНІ

Є кляса людей, що признає себе бути в правді і вперто твердить, що всяка правда відносно Божої волі була виголошена перед 1917 р., і тому вона противиться виданням *Вартової Башти* протягом десяти минувших років. Вони кажуть, що Бог припоручив одному чоловікові між роками 1874 і 1916, всяку правду яка коли була знана і проголошена, і що від того часу Божі люди неначе сказали, що Бог не може виконати свого заміру без помочи якоґось сотворіння; отже тим самим вони заперечують Бога. Такі люди своїм напрямом кажуть "нема Бога"; і св. Письмо заявляє, що такі сотворіння є необачні, якож написано: 'Дурень відкидає мудрість і науку.' (Прип. 1:7) "Безумний говорить в серцю своїм: "Нема Бога." (Пс. 14:1) Вони не кажуть сього своїми устами, але їх мотива або стан серця рїшається напрямом їх ділання. Відкинувши науку, вони противляться інструкціям які Бог дає своїм людям через назначену методу. Такі противники ідуть їх власним самолюбним шляхом, і через се сталися беззаконниками; і, будучи беззаконниками, вони сильно противляться свідкам Єгови. Будучи чинителями беззаконня або неправди, вони сим дають доказ що вони немають знання. "Господа вони не призивають." (Пс. 53:4) Бог Єгова через Ісуса Христа учить своїх людей, а не якийсь чоловік.

СТУДІЯ

Протягом минувших десяти років Господь дав своїм людям через видавництво *Вартової Башти* много інформації відносно пророцтва і його сповнення. Така правда просвідчала останка відносно волі або заміру Єгови. Є такі одиниці, що признають себе за дітей Божих і його свідків, і котрі не лише мають приступ до сих видавництв, але і разносять їх іншим людям; однак многої із них мають мало або зовсім ніякого поняття о правді, яка міститься в тих видавництвах, таких як *Вартова Башта*. Згадані тут одиниці вперуються на теорії, що ті книжки і книжечки котрі

ми тепер маємо містять лише повторення того, що знаходиться у *Викладах св. Письма*, і тому не треба студіювати їх. Если нинішні видавництва *Вартової Башти* є думкою чоловіка або людей, тоді жадна дитина Божа не повинна зважати на них. Знов з іншої сторони, если сі видавництва не є думкою сотворіння, але містять в собі духовий покарм о котрий Господь постарався для своїх людей, то відмовитися або занедбати студіювати їх, приносить шкоду для тих, що не хотять або відмовляються студіювати. Ніхто сьогодні не може успішно відперти напад ворога і доказати свою вірність і невинність до Бога, хто не бажає або відмовляється кормитися духовим покармом о котрий Бог постарався для своїх людей.

¹² Лишень ті одиниці котрих Єгова признає за вірних, що були виставлені на пробу, будуть навіки у царстві. До тих покликаних апостол під натхненням св. духа писав: "Старайся поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлючим слово правди." (2 Тим. 2: 15) Робітник котрий соромиться або уникає людей не може бути одважним в сей день суду у проголошенню правди, як се Бог приказав своїм свідкам робити. (1 Йоана 4: 17, 18) Він мусить рости в знанню теперішньої правди і в мудрості і духовим вирозумінню, щоби бути сильним в Господі і в потузі сили його і щоби бути правдивим свідком для імени Єгови. 'Право правити правдою' значить мати знання і вирозуміння Божих замірів відкритих через його пророцтво, значіння котрих є тепер відкрите Господом для Пого людей. Лише ті, що люблять Бога, тримають його заповіді; а щоби сповняти заповіді, треба знати які є прикази Божі. Ті пророцтва і пророчі образи були записані много століть тому назад для спеціальної користі Божих людей тепер на землі. Причина сього є, що ми прийшли до кінця сатанського світа і до початку світа під Христом. (1 Кор. 10: 11; Рим. 15: 4) Той що старається показати себе правдивими перед Богом, нероздумує як вельми чудовий і прекрасний він є в собі, але він набуває знання Божої вираженої волі і приймає се знання мудрістю і духовим вирозумінням. Він бачить, що властиво поділити Слово правди значить пристосувати те Слово правди до фізичних фактів які сталися як сповнення пророчих виразів. Слова апостола котрий наминає своїх братів рости в знанню й мудрості й вирозумінню були важні в часі писання їх, але вони є більше потрібні і далеко важніші для Божих людей тепер, тому що прийшов час великого кінця.

ЦІЛЬ

²² Чоловік котрий знає Божу ціль або волю і котрий пильно старається виконати своє припорушення є вельми благословенний. Авраамові Бог заявив свою ціль, але нема причини вірувати, що Авраам мав ясне вирозуміння її, тому що тоді не прийшов іще Богом назначений час для нього розуміти. Ісус Христос був перший на землі, котрий мав вирозуміння Божих замірів і кот-

рий явно проповідував їх. Ісус був післаний Єговою на землю виконати Божу ціль або волю і тому він сказав, що він не прийшов чинити своєї власної волі, але чинити волю піславшого його Отця. (Йоана 5: 30; 4: 34; 6: 38) Він народився хлопятком, і, коли виріс до повного мужества, зачав виконувати ціль свого Отця. Для сієї причини він сказав: "Я на се родився і на се прийшов у світ, щоб (я міг виконати його ціль), свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу." — Йоана 18: 37.

¹⁴ Яку першу правду він зачав голосити? Ми можемо бути певні, що він зачав свою місію проголошенням вельми важної правди, а іменно: "Царство небесне наближилось." (Мат. 4: 17) Се заявлення він зробив перед своїми вибраними учениками, котрі також мусіли бути опісля його свідками для правди. Чому Ісус мав проголосувати царство тоді, бачучи, що ще не прийшов був час на установлення його? Тому що Люцифер, котрого Бог упочини зробив сторожком чоловіка, збунтувався і Єгова викинув його із своєї святої гори або організації і назвав його Сатаною, або Противником. Бог зрубав Люциферове "дерево". Тоді Сатана, Диявол, відійшов і збудував організацію в противенстві до Бога Єгови, і в ту організацію він затагнув лукавих ангелів і майже усе людство. Ціль Єгови із початку була збудувати нову організацію, котра управлялаб небом і землею. Тією організацією є царство небесне, котре Ісус Христос виголосив з початку своєї місії. Бог Єгова вибрав Ісуса бути Царем або правельним Володарем світа, і Ісус був тоді присутний.

ВИЗОВ

¹⁵ Се, що Ісус виголосив царство небесне наближилось, значило, що він, як Правельний Цар, прийшов і се його одважне і отверте заявлення було визовом Сатані, Дияволу. Тоді вирунуло питання щодо правління над світом, бо Сатана знав, що успіше Боже царство під Христом булоб знищенням для Сатани. Для сієї причини Сатана провадив смертельну боротьбу проти Ісуса, почавши від того часу. Се можна доказати фактами, що Сатана зачав свій напад на Ісуса на горі спокуси, стараючися фальшиво спонукати Ісуса поповнити якийсь злочин, котрийби приніс йому його власне знищення. Не будучи успішним в сих трьох спокусах у пустині, Диявол привів опісля всі свої сили і слуги, щоби спричинити упадок і знищення Ісуса Христа. Ісус предвидів ціль Сатани і пізнав средства, які Диявол ужив тоді в противенстві до Божого царства. Для сієї причини Ісус висказав приповість фарисейському духовенстві, котрі розмовляли із ним. Ся приповість відкрила, що Господь припоручив певним виноградарям задачу відносно своєї виниці; що ті виноградарі знущались і повбивали слуг Божих; і що він нарешті післав свого сина. "Виногардарі ж, побачивши сина, казали між собою: Се наслідник: ходімо вбємо його, та й заберемо наслідде його." (Мат. 21: 38) В сім случаю Ісус дав себе пізнати, що він був той, кот-

рого агенти Сатани старались знищити. Ся опозиція прийшла тому, що Правельний Цар світа став у дорозі Сатани.

¹⁰ Зараз перед вознесенням ся на небо Ісус почив своїх учеників, що вони отримають силу св. духа, і що тоді вони мусять бути свідками по цілій землі. (Діяні. 1: 8) В п'ятдесятницю апостоли отримали силу св. духа, і зараз зачали давати свідокство, а се їх перше свідокство було, що Бог Єгова зробив Ісуса Господом і Христом, т. е. Помазанником володіти світом. (Діяні. 2: 36) Опісля апостоли підчеркували і робили натиск у своїм свідокстві, що царство Боже під Христом мусить володіти світом. Їх свідокство було прямим визовом Дияволові, і значило для них боротьбу. Усі факти показують, що життя сих вірних апостолів на землі перейшло в боротьбі із Сатаною. Вони були часто нападані Сатаною і його агентами, тому що вони були свідками правди відносно царства. Апостол сказав до своїх братів: "що многими муками треба нам увійти в царство Боже." (Діяні. 14: 22) Сконечности се значить, що хто буде співтоваришити з Ісусом в його царстві, той напевно мусить бути предметом постійних нападів Сатани і його агентів. Переслідування апостолів і інших вірних послідователів Ісуса Христа від самого почину було тому, що вони говорили правду. Многі із сих вірних одиниць були брутально повбивані. І яка ж дійсна причина була сього? Чи може тому, що ті земні слуги Сатани боялись тих вірних Богу людей? Ціаком ні! Се було тому, що ті вірні одиниці проголошували правду відносно царства Божого під Христом і що проголошення тієї правди було визовом Дияволові; і для цієї причини він старався погубити їх.

¹¹ З бігом часу настала організація панство, т. е. "релігійна організація" під управою Римо католицької гієрархії. Від самого почину та організація була і є політично-релігійною організацією Сатани. Завважте, що католицька гієрархія ніколи не терпіла переслідування від Сатани, тому що вона є частию організації Сатани. Опісля повстала організація так звана "протестанство", і вірні між ними були переслідувані католицькою гієрархією; але з бігом часу протестанська організація стала також політично-торговельно-релігійною організацією, і через те частию Сатаниного світа. Протягом довгого періоду часу від з'організування панства аж до 1874 р., було маленьке число людей, котрі свідкували для Господа про його царство, і лише такі вірні одиниці терпіли особисте переслідування. Ісус показав причину сього переслідування у 15-голові єв. Йоана, а та причина є, що релігійністи протягом того часу як і тепер сталися частию світа. — Йоана 15: 19.

ПЕРІОД ІЛІІ

¹² Протягом періоду церкви Ілії дано дуже мало свідокства про царство Боже, тому що ціля Єгови не була тоді ясно зрозуміла. Протягом того періоду часу спір був головно про доктрини, такі як пекольні муки, чистилице, і "привернення ро-

ду людського". Про володіння світа не говорилося, тому що право Сатани володіти світом не було виставлене наперед. Близько кінця періоду Ілії Божим людям дано більше знання про царство, і вірні одиниці зачали робити натиск на важність правління світа під Ісусом Христом, і тоді дійсно переслідування зачалось. Пригадайте собі, що се було видання газетки під назвою *Новини Царства*, що запалило ворога до великого гніву проти Божих людей, і видання цієї газетки сталось з початку 1918 р. Дійсна причина сього переслідування була, що свідокство було визовом Дияволові і його слугам.

ЙОГО ВОЛЯ

¹³ Апостол мав знання Божої волі або заміру, і він бажав щоби всі святі дістали те знання Божої волі. Розумна і на правду щира робота Божих людей в часі періоду Елісея зачалась в 1922 р., котрий то рік зазначає друге виляття св. духа. Від того часу свідки Єгови проголосували вість Божого царства одважно, і їх свідокство було і є отвертим виповідженням війни Сатани. Свідокство і робота останка стягнула огонь Сатани і його слугів на них, і від того часу останок підлягав переслідуванням подібно як вони впали на апостолів. Минувши десять років зазначили постійне збільшення переслідувань на свідків Єгови, і тепер ми можемо ясно бачити причину сього, а ся причина є, що свідки Єгови тепер роблять натиск на факт і важність правління світа через Ісуса Христа.

ВИРОЗУМІННЯ

¹⁴ Бог Єгова дав Ісусу Христу одкриття своїх замірів, виrozumіння чого Божі люди зачали діставати по 1922 р. Се сталось в березні 1935 р. що *Вартова Башта* помістила перший раз артикул під назвою "Народження Нації", розуміючи під сим початок Христового царства. Се ясно зазначило початок виrozumіння Божих людей на землі замірів Єгови. Се було тоді, що ми перший раз побачили дві великі організації, а імено, організацію Єгови, і організацію Сатани, у смертельній боротьбі. Ми побачили тоді, що свідокство Ісуса Христа було припоручене Божому останкові на землі і що останок мусить бути послухний Божим приказам в доручуванні сього свідокства, і що через се Диявол воює проти свідків і старається стягнути на них знищення. (Одкр. 12: 17) Сконечности те свідокство свідків Єгови мусить бути виповідженням війни проти Сатани, тому що в сій вістці показано Божий замір знищити Сатану і його лукаву організацію і що він знищить її через Ісуса Христа свого великого Оправдателя.

¹⁵ Тоді ми зачали бачити і розуміти, що Ісус Христос прийшов до храму Єгови і зібрав до себе Божих вірних. При помочи світла із храму наше виrozumіння стало побільшатись. Ті що не бачили і не оціняли великої правди о приході Господа Ісуса до храму, були полишені в темряві. Ті ж у храмі, що перебували там, були чудово просвідчені і відсвіжені. До сих то вірних

одиниць відносяться слова апостола тепер коли він каже: "Щоб ви сповнилися розумінням волі Його у всякій премудрості і розумі духовному." Ті що перебувають у храмі мусять мати тепер знання Божих замірів, і Єгова щедро постарався о таке побільшення знання.

ПРАВДА ВІДКРИТА

²² Протягом періоду Ілїї вирозуміння було, що Бог замірив спасти людей від смерти, взяти маленьке число із них до неба, і тоді "привернути" до земної совершенности усіх тих, що будуть послужні підчас тисяч років царювання Христа, і що він знищить усіх непослушних. Іншими словами сказати, тоді розуміли, що головна ціль Бога Єгови є спасти людей. Тепер же Божі люди у храмі пізнали, що се не є головна ціль Єгови, але що спасення роду людського є лише случаем у великим Божім замірі, і що лише ті, котрі стринуть обставини наложені на них, можуть спастися. Велика і найважніша ціль — се оправдання Єгового імя через його царство.

²³ Заявлення Єгови в Едені, що насіння жени рошавить вузеві голову, тепер має більше значіння для нас чим воно мало в передних часах. Насіння Божої жени, се його царство або царський дім і потомки всесвітної організації Єгови. Вуж і його насіння не відноситься лише до Дявола, але до цілої організації Сатани, видимої і невидимої. І те насіння буде знищене Божим небесним царством. Від часу Едену аж до тепер слова Єгови, зазначені в 1 Мойс. 3: 15, були виповідженням смертельної боротьби проти Сатани, котра то війна закінчиться у битві великого дня Бога Вседержителя, котрий уже прийшов.

ЙОГО ІМЯ

²⁴ Головний визов або питання яке має бути поладжене битвою великого дня Бога вседержителя є імя Бога Єгови, і через се найбільше важною річєю є оправдання його святого імени. Пам'ятаючи сю велику правду всякого часу ми можемо лучше побачити і зрозуміти волю Божу виражену в одкриваючих його пророцтвах. Коли Сатана зневажив Бога і зробив йому визов, щоби він поставив людей на землі котрі моглиб затримати їх невинність до Бога серед проби, тоді виринуло питання щодо зверхности Єгови, і через се нарушило його імя, тому що імя Єгови стоїть за звершенну силу, совершенну мудрість, цілковиту справедливість і несамолюбність. Ціль Єгови мусить бути виконана. Імя Єгови є возвеличене словами які висказав протип Ісуса Христа, (Давид), а іменно: "Імя його вічне; доки сонця стане, буде імя його; в йому будуть один одного благословити; всі народи будуть прославляти його. Благословен Господь Бог, Бог Ізраїля, що творить чудеса сам один тільки! І благословенне імя його по віки! І наповниться ціла земля славою його! Амінь, нехай так буде, Амінь! Конець молитви Давида, сина Ессейового." — Пс. 72: 17-20.

²⁵ Сї слова становлять виповідження війни проти Сатани. Дальше Господь Ісус яко вірний і

правдивий свідок Єгови кинув визов Сатані, коли він сказав: "Звіщати му імя твое братам моїм; хвалити му тебе серед громади." (Пс. 22: 22) Апостол виразно пристусовав слова сїєї псалми до Ісуса і його братів і заявляє, що Бог замірив знищити Сатану і його організацію своєю "Правдицею", Ісусом Христом. (Жид. 2: 12-14) Час приближається коли остаточна боротьба возьме місце; отже і побільшиться переслідування тих, котрі стали по стороні Господа.

ЙОГО СВІДКИ

²⁶ Від приходу Ісуса Христа до храму і побільшення нашого знання ми пізнали, що Божий замір, у приведеню людей до знання не є, щоби взяти їх до неба і щоби вони помагали управляти вселенною, але що він взяв собі зі світа людей для свого імя. Здається певним є, що ті люди, взяті для його імя, Бог головно вибрав з початку і при кінці "Християнської" доби. Під сим треба розуміти, що правдиві свідки Єгови були вибрані за днів апостолів і по приході Господа Ісуса до храму. Чому ж тоді Єгова позволяв Сатані провадити його злу організацію підчас всіх минувших століть? Правдивої відповіді ми не навчилися аж Ісус Христос прийшов до храму. Та відповідь є, що Бог дозволив Сатані іти аж до границі у своїм змаганню виконати його гордий визов і щоби у своїм часі Єгова міг показати всім сотворінням свою зверхність, і протягом того часу його свідки голосили про його імя по цїлій землі. — 2 Мойс. 9: 16.

²⁷ Єгова дав Сатані отворену і повну нагоду доказати його лукавий визов, і нім він погубить Сатану і його лукавих слуг, Бог велить своїм свідкам одважно голосити по цїлій землі про Його велике імя. Щоби виконати свій замір Єгова післяв Ісуса на землю голосити правду, і за розказування правди Сатана спричинив Ісусові смерть. Ісус виразно заявив, що кожний хто слухає і є послужний його голосові, той також мусить розказувати правду про Єгову і його замір, отже всі такі мусять надіятися бути нападжені Дияволом і його агентами. (Йоана 18: 37; 19: 20) Тому що Ісус був вірний аж до смерти в несенню свідцтва про імя Єгови, Бог підніс його із смерти і дав йому найвисше місце у вселенній і назвав його "вірним і правдивим свідком". Се дальше доказує, що головна ціль Єгови у висиланню Ісуса на землю була щоби проголосити правду для оправдання його імя.

²⁸ Апостоли були його свідками і за се вони були насильно повбивані за їх вірність в проголошенню правди. У приході Ісуса Христа до храму сї вірні свідки воскресли найперше і були зібрані до нього. Тоді останок на землі був зібраний до Господа до храму тому що вони були взяті зі світа для імені Єгови і мусять свідкувати про імя Єгови. Вони були випроваджені із темряви у світло Божого царства. Чому ж тоді Бог взяв їх із темряви і привів їх до світла? Чи се він зробив лише тому щоби вони могли спастися і знайти дім в небі? На те питання муситься відповісти — ні! і на се відповідає апостол сими сло-

вами: "Ви ж — рід вибраний, царське священицтво, нарід святий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє світло." (1 Пет. 2: 9) Се не можливо для нас возвеличувати Бога хіба ми маємо знання його волі або заміру. Від коли ми були приведені в храм, Єгова через Ісуса Христа постарався о всякі средства для набуття бажаного знання. Застановіться над декотрою духовою поживою о яку Єгова постарався для користі своїх свідків. Він научив нас, що любов значить несамолюбне посвячення Богу, що Ісус доказав через своє цілковите посвячення спому Отцеві. Він дав до відомо, що Єгова — велика Скала і що його всевітня організація становить його гору, із котрої Камінь був вирубаний без помочи рук, і котрий то Камінь стався Володарем світа. Він повідомив нас, що царство є його найвисшим творивом, тому що через його царство Він оправдає своє святе ім'я.

²⁰ Потім, як вірні були введені в храм, Господь відкрив їм свої пророцтва написані в старинних часах. Сі пророцтва і фізичні факти, що показують сповнення їх, Він велів подати у видавництва *Вартової Башти*, щоби Його люди могли рости в знанню відносно Його замірів. Він велів подати одкриття своїх пророцтв у численних книжках і книжечках. Інформація яка знаходиться в них не могла статися знанням нікому хіба що він студіював зміст сих видавництв. Отже студіювати конечно потрібно. Если ті книжки містять у собі лише повторення змісту *Викалдія Са. Листьма*, тоді нема причин видавати їх. Если ж ми віримо, що Ісус Христос є в храмі і що Він й Єгова є Учителями, тоді ми можемо знати, що сі великі Учителі постаралися о інформацію, щоби ми могли рости в знанню Єгової волі в мудрості і в духовім розумінню. Віруючи в сі річи, кождий в храмі повинен пильно старатися не лише часом читати сі видавництва, але вважно студіювати й застановлятися над тим, що Бог велів записати. Ми не можемо показати себе вірними Богу хіба що ми студіюємо правду, котру Він відкрив для нашої користі. Ті що занехують уважно студіювати правду відкрити, ті собі на шкоду занедбують покарем о який постарався Бог для них із котрого то покарму вони дістають їх силу.

²¹ У книжці *Охоронення* Бог дав своїм людям нагоду пізнати як Він буде охороняти тих, що люблять Його. У книжці *Приготування* Він велів подати факти, показуючи сповнення пророцтва Захарії і відкриваючи Його замір знищити організацію Сатани, і средство яким Він знищить її для оправдання свого святого імені. У книжці під імям *Єгова* Він дає до відомо о своїх замірах виражених в Його угодах, значіння пораз в Єгипті, і їх позатипічне значіння, і як вони впадуть на увесь світ, і яку позицію люди Єгови мусять узяти. Тепер Він дає своїм людям вияснення пророчого образу Гедеона і його армії, і се можна властиво вважати за знак, що день битви остаточного поладження великого питання є уже дуже близько. Отсі є декотрі річи, котрі ми по-

требуємо знати, і о котрі Єгова постарався, щоби ми могли знати їх і щоби ми могли рости в мудрості, взяти мудрий і властивий напрям, і постійно взростали в духовім вирозумінню, щоби ми могли бути більше відповідні у сповненню припоручення яке Він дав своїм людям.

ДОСТОЙНІСТЬ

²² Найбільший привилей даний сотворінню є: служити Богу Єгови. Тих що Він взяв зі світа для свого імя, Єгова зробив з них своїми свідками, і до них Він сказав: "Ви свідки мої, що — я Бог." Чому апостол так вельми бажав і щиро молився, щоби святі могли прийти до пізнання Божого заміру в мудрості й духовім вирозумінню? Його власні слова становлять відповідь: "Щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню і у всякому доброму ділі приносячи овоц і ростучи в розумінню Бога." — Кол. 1: 10.

²³ Ходити достойно не значить виробити собі характер, як се колись ми розуміли. Се значить пізнати Божий замір і тоді вірно виконувати своє припоручення й задачу положену на Його свідків. Бути вірним "у всякому доброму ділі" значить нести овочі Божого царства, котрий то овоч є вість правди відносно царства. Се він припоручив своїм свідкам, і сю життя-даючу і життя-підтримуючу вість правди вони мусять нести иншим; і чинячи, се такі свідки ростуть в знанню Бога.

ПОТРІБНА СИЛА.

²⁴ Тепер останок бачить і оціняє правду, що є дві могуті організації котрі вступають до остаточної війни одна проти другої, і ті, що знаходять ся в Божій організації, потребують конечно Божої сили ужитої в їх користь. Така сила є ужити лише в користь тих, що цілковито посвятили ся Богу; яко ж написано: "Бож очі Господа обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито йому віддане." (2 Паралип. 16: 9) Се є инша причина чому останок мусять сповнитися занням Його волі у всій мудрості й духовім зрозумінню, щоби вони могли "укріпшати усякою силою по потузі слави Його на всяке видержування і довготерпінне з radoщами. (Кол. 1: 11) Останок мусять студіювати, щоби набути се знання й силу.

²⁵ Задля частого й постійного переслідування останка агентами Сатани, свідки Єгови мусять терпіти довго. Терпіння значить постійне й непохитне поступання вперед останка у виконанню їх Богом даної задачі серед великого переслідування і в той самий час радуватися, що вони мають часть у несенню наругів які Диявол кинув на Ісуса Христа за його вірність в розказуванні правди: "Бо і Христос не собі годив, а яко ж написано: Зневага зневажаючих Тебе упала на мене." (Рим. 15: 3) Нема бо иншого способу яким би можна увійти в царство лише через терпіння ради справедливости; і останок, знаючи сю правду, радуються, що їм дозволено брати участь по Господній стороні.

²⁶ Вірні свідки Єгови, взяті зі світа для його імя і котрі дальше є вірні у виконанню задачі,

сталися учасниками наслідства святих у світлі. Вони радуються у світлі яке дано їм в храмі, і вони радуються чинити волю Божу. Отже чи ми маємо завдячувати і шанувати якого будь чоловіка за се знання і світло отримане через кормлення духовою поживою? Певно, що ні! тому що чиняче се булоб зневагою для Бога. Він є той, що через Ісуса Христа в храмі постарався о сей духовий покарм. Для цієї причини апостол дальше каже: "Дякуючи Отцеві, котрий зробив нас достойними спільности в наслідді святих в світлі. Котрий збавив нас од влади тьми і переніс у царство Сина любови своєї." (Кол. 1: 12, 13) Тепер легко можна бачити чому ті, що віддають честь і славу чоловікові за правду яку вони отримали, дальше перебувають у темряві і не оціняють теперішньої правди.

²⁶ Егова зробив Ісуса Христа Господом і царем і дав йому первенство у всіх речах. Кровю його ми є відкуплені і оправдані перед Господом, і через його заслугу ми маємо привилей бути учасниками з ним в його царстві. (Кол. 1: 14-16) Однак нім ми можемо увійти в царство ми перше мусимо терпіти подібні зневаги які впали на Ісуса, і через се терпіти за нашу вірність в несенню свідочтва для правди і котре то свідочтво є припоручене для останка. Бог постарався о силу для останка щоби стрнути сі проби.

ОДВАГА

²⁷ Кождий один хто увійшов цілковито в царство мусить бути свідком правді і мусить доручувати свідочтво одважно і без страху до чоловіка або Диявола. (1 Йоана 4: 17, 18) Нехай свідки Егови думають про себе тверезо так як вони повинні думати. Чому свідок Всевишнього має соромитися і тремтіти в присутности жорстоких володарів Сатаниного світа, або бути гордим в присутности найбільше пониженої особи? Думати тверезо і властиво значить, що свідки Егови мусять памятати отсі річи: Із ласки Бога Егови я є його свідок, і на мою поміч я маю його неограничену силу так довго як я ділаю після його волі. Я надіюся, що ворог буде переслідувати мене, але я знаю, що мій Бог може визволити мене в часі і в спосіб який подобається йому. Я буду дальше звіщати про його імя і його царство без огляду на се, що сотворіння можуть зробити мені.

²⁸ До всіх своїх вірних послідувателів Ісус Христос сказав: "Оце я посилаю вас, як овечок між вовки; тим бувайте мудрі, як вужі, та тихі, як голуби. Та й стережіть ся людей; бо вони видавати муть вас у судові зборища, й в школах своїх бити вас будуть; і водити муть вас перед старших та перед царів за мене, на свідкування ім і [поганам]." — Мат. 10: 16-18.

²⁹ Так переслідували апостолів і вірних одиниць, що співтоваришили із Ними, тому що вони були вірні в проголошенню замірів Егови, що справедливим Володарем світа є його Цар Ісус Христос. Подібні переслідування упали і на останок котрі є свідками Егови, за се, що вони одважно проголошують замір Егови, що світом воло-

діти ме його справедливий Цар Ісус Христос. Таке переслідування головно показалося на свідках Егови на землі в почині і при останку. Ісус не сказав до своїх вірних послідувателів, що вони повинні сховатися підчас переслідування, але він казав їм, що вони повинні давати свідочтво. Се було неможливим для його апостолів і для їх співтоваришів дати цілковите свідочтво перед приходом Господа Ісуса, тому що вони жили лише кільканадцять років. Через се Ісус сказав до них: "Коли ж вас гонити муть у тому городі, втікайте в инший; істинно бо глаголю вам: Не перейдете ше городів Ізраїлевих, доки Син чоловічий прийде." — Мат. 10: 23.

³⁰ Як свідки Егови повинні ділати тепер? Чи коли вони переслідувані в одним місці то вони повинні втікати до другого, щоби оминати переслідування? Ні! тому що Христос тепер прийшов, узяв власть і зібрав клясу храму і научив їх і вислав їх як свідків. Тепер останок мусить скінчити свідочтво; і через се мусить дальше нести свідочтво о правді, вповаючи на Господа, що він визволить їх у своїм часі і в свій спосіб. Через се Господь сказав до своїх вірних: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, що зможе погубити і душу і тіло в пеклі. От же всякій, хто мене визнавати ме перед людьми, того й я визнавати му перед Отцем моім, що на небі. А хто відречець ся мене перед людьми, того й я відречуць перед Отцем моім, що на небі. Не думайте, що я прийшов послати впокій на землю; не прийшов я послати впокій, а меч." (Мат. 10: 28, 32-34) Се — час війни, і вірні свідки Егови можуть сподіватися нічого иншого лише боротьби.

³¹ Кождий один, що входить в царство, мусить переінітися з людського в духовий організм; і яка ріжниця в який спосіб така одиниця помре, так довго як вона вірна Богу і царству? Сатана переслідував Ісуса і його апостолів тому, що вони проголошували царство Боже котре то царство знищить Сатану і його організацію. Рівнож Сатана і його земні слуги тепер переслідують свідків Егови, тому що вони доручують свідочтво Ісуса Христа припоручене останкові. Останок мусить доручувати се свідочтво або вповідження війни проти Сатани. Се є славна війна, і славно закінчиться побідою для Егови і його Христа. Вірні послідувателі Ісуса Христа тепер радуються доповнити полишене терпіння і бути прийнятими за вірних в теперішнім часі. — Кол. 1: 24.

³² Нехай же останок сьогодні буде пильний у сповненню молитви і бажанню висказаного апостолом, "щоби сповнили розумінням волі його у всякій примудрості і розумі духовному", щоби ходити достойно перед Господом, з котрим вони мають привилей бути учасниками в битві за справедливість і за царство. Щоби ім постійно зростати в пізнанню його волі, тому останок мусить пильно щодень кормитися духовою поживою поданою з ласки Божої у видавництвах *Вартової Башти* для помочи і потіхи, сили й надії для людей, що посвятилися Егові і його царству.

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ

(Продовження з минулого числа "Вартової Башти.")

"І назвуть їх деревами справедливості, насадив Господній на його прославу." — Іса. 61: 3, А.П.В.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА дав радість і силу своєму царському домі, і ся радість мусить позістати з ними на віки. Отже виноградина відповіла до дерева: "Чи мені ж та покинути соковину мою, що звеселєє й богів і людей, щоб датись вивисшити між деревами?" (Суд. 9: 13) Годитися із "Християнством" через дотикнення нечистої річи або мати що небудь спільного із ним або займатися якубудь урядову позицію в його організації, останок сям чином мавби позбутися радості Господньої, а се значилоб "покинути соковину мою, що звеселєє й богів і людей", себто, Бога Єгови і "чоловіка Ісуса Христа". Єгова радується в оправданню свого імя, і ті, що ходять в світлі з Ісусом. Оправдателем, мають спільність із Ним в оправданню його імя, що вино з тієї виноградини тут представляє. (1 Поана 1: 5-7) Бог Єгову і "чоловіка Ісуса Христа". Єгова радується дини котру він насадив його для своєї радості. "Вино веселить житте". (Еккл. 10: 19) "Християнство" служить Сатані і веселить серце Сатани своїм лукавством і ложею. (Осії 7: 3) Вино Єгови не лише веселить його серце але дає радість в серцю "чоловіка Ісуса Христа", тому що радість Ісусова є оправдати імя його Отця і він радується останкові що бере участь з ним в сій радісній роботі. (Іса. 61: 10) Вірний останок веселить Єгову й Ісуса Христа їх повним посвяченням Богу, його Цареві й царству. Останок не старається угодити людям але старається угодити Богу і Христу. "Не як ті, що людям догоджують а Богу, що розвідує серця наші." (1 Сол. 2: 4) "Як подобає вам ходити й угоджати Богові." (1 Сол. 4: 1) Сі слова поради відносяться до тих, що належать до царського дому й через се є вітнями правдивої виноградини. Ісус, правдива виноградина, сказав: "Я роблю всякого часу, що подобається Йому." (Поана 8: 29) "І коли що просимо, приймаємо від Нього, бо хоронимо заповіді Його, і угодно перед ним робимо." (1 Поана 3: 22) "І вино, щоб веселило серце чоловіка; щоб міг оливою намастити, і щоб хліб покріпив серце чоловіка." — Пс. 104: 15.

"Свідки Єгови тепер мають привилей збирати "виноград земний" приготавляючи його до знищення. Еслиби ті, що отримали помазання від Господа пійшли [і дотикнулися нечистої річи "Християнства"], щоб вивисшити себе між деревами організації Сатани, тоді вони булиб невірні Богу, і загубилиб всяку нагоду радісного співділання в оправданню імени Єгови. Се також значилоб, що вони загубили би дорогоцінні річи обіщані Господом. "І хто побідить, і хто хоронить аж до кінця діла мої, тому дам власть над поганями; і пасти ме їх жезлом залізним; як посудинні глинняні покрушаться; як се я прийняв від Отця мого." — Одкр. 2: 26, 27.

"Останок мусить цілковито побідити щоб тішитися сією обітницею. Ісус Христос рішучо відкинув умовини "Християнства", і його вірні послідувателі, останок, мусять зробити подібно. В послушенстві до Божих приказів вони мусять дальше доручувати "свідцтво Ісуса Христа" котре є припорученням, і се вони мусять виконувати незважаючи на нікого і не приносити о позволення від жадного сотворіння. Вони проголошують і будуть проголошувати імя Єгови, указуючи людям на Ісуса Христа яко великого Винотокаря тискарні страшного гніву Всемогучого Бога, і остерегати "Християнство", що воно і ціла організація Сатани будуть в скорі покрушені. Приближаючися до Армагедону, вони вірно і радісно співають, що вони стоять по стороні Єгови і Його Оправдателя Ісуса Христа.

ВСІ ДЕРЕВА

"Чесноту і ширість сотворіння можна рішити після напрямку взятого ним, і після сього можна сказати, що "діла промовляють голоснійше чим слова". Абимелех і його прихильники, представлені через "дерева", показали свою неширість і безпечність в сім, що вони просили оливне дерево й фігове дерево, і виноградину, володіти над ними. Так і "Християнство", а головно духовенство і визначні з їх стада, відкрили їх безчесність напрямом їх ділання. Духовенство заявило бажання щоб Христос володів, і головні члени з їх стада прилучилися до сієї формальної просьби, і їх прихильники поклонилися і кинули в кошик по монеті, сподіючись купити собі якусь ласку, однак такі одиниці з "Християнства" не прийняли правди яку вони чули в добре й шире серце. Протягом періоду Ілії і аж до 1918 р., правда Божого царства все голосилася по цілім "Християнстві", але ті дерева "Християнства" не росли на добрім ґрунті й правда не принесла їм добра. "Що ж у добрій землі, се, що вислухавши слово, в серці широму й доброму держать, і дають оwoц у терпінню." (Луки 8: 15) Коли прийшов кінець поганському часі, тоді релігіюністам сказано, що царство Христове прийшло. Однак справедливе правління Христа не було до смаку самолюбному духовенству і комерційним і політичним "деревам", ані прихильникам сих володарів. Много із тих, що були заняті в роботі Ілії не знали ані оціняли в 1914 р., що їх самолюбні серця бажали. Завівшись в надії бути висшеними в тім часі, сі невірні сформували "лукавого слугу" класу і прилучилися до інших дерев; "тоді всі дерева промовили до тернівки: То хоч ти царюй над нами!" (Суд. 9: 14) В сім тексті підчеркнено, що всі дерева спільно зробили сю просьбу. "Усі дерева" тут сконечности мусіли включати в собі "лукавого слугу" або "чоловіка гріха" класу, тому що в часі сповнення сієї

пророчої приповіді "дукавий слуга" кляса яко "дерево" поклонилася і витала земних видимих володарів і признала їх за висні влади, і сим чином зрадила Господа Ісуса, представленого в його братах, або "вірному і розумному слугі" клясі. "Чоловік гріха" кляса стала також клясою Юди "сином погібелі". Своім напрямом ділання вони доказали, що вони не прийняли правди в чесне і щире серце, але що задля їх самолюбства і безчесности вони шукали самолюбної наживи. Ті "всі дерева задля їх нещирости і безчесности не могли згодитися на щось добре і чесне, але всі згодилися на одну річ, зробити союз проти Божого царства і його помазаних слуг на землі. Їх напрям ділання доказує їх гіпокрицтво і відкриває, що вони ніколи не бажали чесно і щиро царювання Ісуса Христа, як се представлено через оливне і фігове дерева й виноградину. Тимто "всі дерева" звернулися до тернини. Що ж ся тернина представляла?

ТЕРНИНА

²⁰ В меншій сповненню сієї пророчої приповіді, після Суддів 9: 6, то тернина представляла Абимелеха. В ширшій або в цілковитій сповненню сього пророцтва вона представляла підлих, шкідливих, крайно самолюбних і невірних володарів, себто, фахових політикерів і торговельних великанів, "визначних із стада", котрі становлять фальшивих Християнів в "Християнстві". Вони не посвячують себе для загального добра людей, і севністю не на славу Божу. Відносно сих гіпокритів, фальшивих пророків, нещирих і безчесних одиниць, Ісус сказав: "Познаєте їх по овочах їх. Чи збирають виноград із тернини, або фігі з будяків? Так всяке добре дерево родить оwoц добрий, а пусте дерево родить оwoц лихий. Не може добре дерево родити лихого оwoцу, ані пусте дерево родити оwoці добрі. Усяке дерево, що не родить доброго оwoцу, рубавуть і кидають у вогонь." (Мат. 7: 16-19) "Добрий чоловік з доброго скарбу серця свого виносить добре; а лихий чоловік з лихого скарбу свого виносить лихе: бо спереповнення серця промовляють уста його." — Луки 6: 45.

²¹ В 1918 р., Ісус Христос, "Камінь в Сионі", був заложений, і тоді Єгова через свого помазаного Царя і Суддю дав приказ: "А Господь — у храму своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Аввак. 2: 20) Замість слухати Господнього приказу, то "всі дерева" "Християнства" звернулися до тернини, себто, до самолюбних людей "Християнства", і сказали: "Прийдіть і пануйте над нами!". "Християнство" і головні члени його стада не пішли тоді до тих, що були в новій угоді яко до людей для Єгового імя, себто, оливного дерева, ані до "фігового дерева", що приносить оwoці царства, ані до "виноградини", котра звеселяє Господа в оправданню Єгового імя; але вони злучилися разом і зробили "тернину" володарем, котра не оцінює Божого "дощу" правди. Пригадайте собі людей, котрі заняли позиції яко володарі землі по 1918 році. Між ними не було ані одного котрий стояв за Бо-

гом або Христом. Усі зігнували правдою цілковито, хотій правда була представлена перед ними. Вони відмовилися застановитися над Божим царством під Христом яко лік на слабості світа. Протівно, сі самолюбні видимі володарі ввели ріжні самолюбні идни із надією володіти світом, такі як фашизм, Гітлеризм, Акт Національного Відродження і "Святий Рік" фіяско, і подібні самолюбні річи, і вони просять людей вірувати й надіятись на сі річи. Замість прийняти Боже вість правди, вони переслідують і знущаються над Його посланцями, котрі приносять їм оwoці Його царства. І так здається, що "земля" "Християнства" отримала "дощ" Божої правди, яка постійно була зіллята на них, і "Християнство" відмовилось звернути увагу навіть на острогу його наближаючогося знищення, і цілковито знехтувало словом Божим і Христовим, і тому його дні почислені і його знищення близько: "Земля бо, що не падаючий часто на неї дощ, і родить билину, потрібну тим, хто її садить, приймає благословенне від Бога, а котра приносить терни та бодяки, непотрібна і близька прокляття, котрої кінець на спаленне." — Жид. 6: 7, 8.

²² Бувши викинутий з неба, і бачивши Ісуса укоронованого Царя, Сатана у 1918 році знав що він мусить спішитись у своїй роботі знищення; отже він старався спонукати людей всіх народів відвернутись від Бога, і положити своє довіре в нього, Диявола, і його світських агентів; і се є показано через пророчу приповідь через відповідь тернини: "Терновий же колюка відказав деревам: Коли справді хочете помазати мене на царя над вами, так ідіте ховайтесь у мойому холодку. Як же не схочете, запалає полуме з тернівки та й пожере кедри Ливанські." — Суд. 9: 15.

²³ "Тернина" або новочасний Абимелех, т. є самолюбні торговельні й політичні володарі, поперті, захочені й вибілені духовенством, дали приказ "деревам", т. є людям "Християнства", щоб вони ставали в ряди під прапор Сатани і брали на себе юніформи або одежі тождности, несли прапор і віддавали привіт і признання і поклонилися членам Сатанської організації, і признали їх за "висні влади" і піддалися і цілковито посвятилися таким володарям. Всім сказано стати проти Єгови і Ісуса Христа, Більшого Гедеона, проти свідків Єгови яко представителів Господа на землі. Осє так сучасний Абимелех сиричинин, що люди, представлені через "дерева", прийшли і стали в тіні Египту. — Іса. 30: 2, 3.

²⁴ Вони мусять слухати володарів Християнства і ставати в тіні Диявольського великого "дерева". (Езек. 31: 6, 17) Божі вірні люди знаходяться в тіні Всемогущого, але Диявол старается вигнати кожного під своє дерево. (Іс. 91: 1) Тернини мильно вважає себе за висшу й більшу чим кедри, себто люди. Палі володарі сьогодня як раз прибирають таку позицію. Єслиби люди не поклонилися сим жорстоким диявольським представителям що володіють, то що тоді сталося б з ними? І тернина відповіла: "Як же не схочете, запалає полуме з тернівки та й пожере кед-

ри Ливанські [себто дерева що запросили тернину царювати над ними].“ Якщоби люди не були насліпо послушні й вірні строгим, жорстоким й тернистим володарям, тоді поліція і вогнева сторож знищилаб їх. Факти які сталися по 1918 р., показують сповнення сього пророцтва як тут зазначено.

²⁵ “Ливан” значить “білий”, а “кедри Ливанські” ужиті в сім тексті представляють само-оправдану товпу “Християнства”, т. є само-вивисшених еклезіастичних властей і їх союзників, що включає “чоловіка гріха” клясу. (Гляди верш 20 Строгі “тернисті” володарі ввели жорстокі закони, котрими вони сподіються змусити людей до послушеньства до їх ріжних плянів. Якщоби люди не сповняли і не слухали комерційних правил в установленню цін, або правил відносно прапору, або правил відносно привитання, або “принесення золота”, або правил відносно зменшення збіжа, або знищення безроги, або яке инше право, котрі товпа терниста вважала за відповідні ввести, тоді вони накладають кару на людей, і поліція ради свого заняття, є готова виконати такі карі. Факти які стались недавно аж надто попирають се заключення. “Християнство” цілковито звернулося до Диявола і стало проти Христа і його царства. Гіпокритичне духовенство називає себе представителем Христа і його царства, але в той самий час вказують на диявольське, жорстоке і кроваве володіння теперішнього часу і кажуть: ‘Се є одиноке світло у світі, бо воно є виразом Божого царства.’ Свідки Єгови тепер мусять голосити правду, тому що прийшов час на розділення людей і люди мусять чути правду, щоби вони могли вибрати собі шлях.

ПРИСТУСОВАННЯ

²⁶ Потам, висказавши сю пророчу приповідь, опісля пояснив її. Рівно ж свідку Єгови, котрих Потам представляв, мусять голосити значіння сієї пророчої приповіді людям сьогодня. Ся вість і її значіння відкриває ясно “Християнство” його чесноту й щирість в напрямі взятім ним. Потам покликав людей з Сихема, щоби вони рішили чи вони були щирі й чесні в замордуванні синів Гедеона і в сім, що вони зробили Абимелеха царем: “Оце ж міркуйте, чи чесним і праведним робом ви поступили, зробивши царем Абимелеха? та чи гарно ви вчинили з Еробаалом й його родиною, й як відплатили добродійства його? За вас воював панотець мій і одважував душу свою, й визволив вас із потали Мадиянів, а ви тепер встали проти дому батька мого, ви синів його, сімдесять мужів, убили на одному камені, та поставили Абимелеха, сина раби його, царем над городянами Сихемськими, бо він родокліник вам! Коли ви сьогодні чесним і праведним робом ходили коло Еробаала й його родини, так утішайтесь Абимелехом, а він вами нехай втішаєть.” — Суд 9: 16-19.

²⁷ Слова Потама палили огнем Абимелеха і його прихильників і спричинили їм невігоду і великий страх, помимо того, що церемонії корона-

ції Абимелеха зачались. Як вони могли вибрати Абимелеха за царя правдиво, щиро і чесно, коли вони відкинули Єгову як царя над Ізраїлем? Вони не могли бути чесними до Єгови і до чоловіка Еробаала, котрого Єгова ужив до визволення їх із рук ворогів. Вони показали їх нещирість і безчесність коли вони злобно повбивали всіх синів Гедеона окрім Потама котрий утік від них. Почувши сі сильні слова від чоловіка на верху гори, Абимелех і його прихильники мали знати що вони не лише були нещирі і безчесні, але також жорстокі, злобні і зимно-кровні вбійники.

²⁸ Сьогодня ся пророча приповідь відноситься до “Християнства” в сильнійшій значінню. Духовенство і визначні з їх стада давно заявили, що вони служать Богу і Христові. Вони мали історію Божого відношення до вірних людей в давних часах, поданого в Біблії, як і історію відношення до невірних. Вони чули слова Ісуса, Більшого Гедеона, і часто ся правда бубнилась до їх ушей, що Ісус, як Гедеон, не лише виставив на небезпеку своє життя, але протерпів найбільше ганебну смерть, щоби люди віруючи в нього, служили Богу і жили. “Християнство” отримало аж надто велике свідоцтво, що царство Христове є єдиною надією світа. Свідки Єгови, сини котрі Бог дав Ісусу Христові, часто звертали “Християнству” увагу на Божу вість відносно його царства. Та замість прийняти сих свідків яко представителів Бога і Христа, комерційні, політичні і духовні первотини “Християнства” накинули на сих вірних свідків всякого рода злобних знущань, і в сім жорстокім знущанню “чоловік гріха” кляса брала злобно участь. Роботу свідків Єгови, синів його царського дому, “Християнство” убило, і коли останок, представлений через Потама, іде доручувати Божу вість, сі лукаві люди як жорстокі козли бють і калічать і шкодять останкові і трактують їх у всякий можливий жорстокий спосіб. Чи вони були щирі, чесні і правдиві перед Богом? Чи їх напрям може бути оправданий? Если так, то вони мають причину оправдатися.

²⁹ Але если ні, тоді що? Досвідчення невдачі “Нового Року” повинно бути остаточним доказом щоби переконати їх, що їх напрям не є оправданий, і що се правило і наслідок можна пристосувати до всіх їх плянів. Скорє і продовжуюче розв'язання народів по 1918 р., повинно переконати всіх людей, що мають яку будь віру в Слово Боже, що напрям “Християнства” в протязі того часу і наслідки показують, що воно цілковито пішло злою дорогою. По 1918 р., люди не бачили правдивого щастя ані добробуту. Жорстоке самолюбство верховодило всякого часу і тягарі людські постійно збільшаються. Наприклад: Народний довг Сполучених Держав побільшився в тім часі 100 процент; податки є далеко більші чим коли будь вперед; біднота і нужда чим раз збільшається, і нема нічого щоб указувало людям, що є якабудь надія на добробут і щастя для них.

³⁰ Потам промовляв під натхненням і провід-

ництвом Єгови, отже кінець був знаний від почину. Йотам представляв перед них одно із двох: Єсли вони були чесні і правдиві, тоді вони мали причину радуватися. Коли ж ні, так нехай запалає полоне від Абимелеха та й пожере городян Сихемських й осадників Миллоських, та й жере Абимелеха!" (Суд. 9: 20) Слова Йотам становлять прокляття Єгови кинуте на людей Сихем, і се можна доказати слідуєчим текстом: "Так попустив Бог, щоб і всі злочинники Сихемців упали їм на голову, й постиг їх прокляття Йотам Еробааленка." — Суд. 9: 57.

²¹ Поставивши Йотам високо на горі доручити сю вість, Єгова постарався о средство для його втечі від гніву городян Сихемських. Більше сповнення сього пророцтва знаходиться в сім, що Єгова постарався о спосіб утечі для своїх вірних свідків від гніву агентів Сатани тепер на землі, і що він схоронить і заховає своїх вірних підчас великої битви Армагедону. "І зник Йотам і втік у Беер, і тулився там на низині, ховаючись перед братом своїм Абимелехом." (Суд. 9: 21) Останок знайшов безпеку в тім, котрий є великою Криницею життя і правди. Він є їх сильною баштою і утечешем, і вони знають, що еслиби вони вийшли з Його тайного місця охорони, то вони наразилися б на негайне знищення ворогом. Одиноким місцем безпеченства для свідків Єгови є перебувати близько Господа, що вимагає абсолютного й цілковитого посвячення Йому.

ПРОКЛЯТТЯ

²² В меншій сповненню цієї пророчої приповіді, то "полоне запалало від Абимелеха та й пожерло городян Сихемських" і по знищенню міста він "засіяв сіллю". (Суд. 9: 39, 45-49) Через релігійні первотини "Християнства", включаючи "чоловіка гріха", стрінуть подібну судьбу? Бог Єгова опрокинув релігії "Християнства" як крайню гіпокрізію і яко найбільшу здеградовану проститутку. (Гляди Одкриття 17; *Світлю*, книжка 2, стр. 80-89, *англ. вид.* Езекиїла 21: 2-4; *Оправдання*, книжка 1, стр. 305, *англ. вид.*) "А десять рогів, що ти бачив на звірові, ті зненавидять блудницю, і спустошать її, і обнажать, і тіло її з'їдять, і сплять її в огні." (Одкр. 17: 16) Сьогодні володарі "Християнства" не мають жадного ліку для загального добра і піднесення людей, але, противно, виводять пожераючи огненні досвідчення на людей, і люди терплять і ідуть до знищення. "Християнство" сьогодні відвертає увагу людську від Бога і його царства, котре є одинокою їх надією, і сим чином спричиняють людей взяти напрям який стягне на них Божий гнів. — Соф. 3: 8.

²³ Абимелех, по знищенню городян Сихемських, пішов дорогою насильства і сей наслідок приніс йому смерть. У своїм нападі на Тебез, що значить "ясність", він стрінув свою наглу смерть. "Втім кинула одна жінка йому на голову відломок камення жорнового, та й проломилася йому черепа." (Суд. 9: 53) Хоть Божий Цар засів на своїм престолі і "Християнстві" було сказано,

що люди мусять вповати і надіятись на Єгового Царя, то однак володарі "Християнства" вперто стараються тримати людей в стані насильства і кровопроляття і в переступі віковичної угоди. "Християнство" стягне на свою голову вічну руйну, так як Абимелех стягнув на свою голову. "Християнство" знищило б тепер свідків Єгови если б йому дозволено, так як Абимелех і його люди булиб знищили Йотам, если би Бог був не охоронив його. До свого вірного останка Єгова тепер каже: "Перше нім горшки ваші загриються, нехай вітер рознесе тернину, свіжу і горючу! зрадіє праведний, бачивши помсту; він скупає ноги свої в крові беззаконній!" (Пс. 58: 9, 10) Сей наслідок показує, що напрям Абимелехів представляв напрям володарів "Християнства", і що жадний із них не був мудрий ані справедливий але цілковито злий і диявольський.

²⁴ Божа справедливість мусить побідити. Абимелеха навідала справедлива кара. (Суд. 9: 22-25) Бог дозволив Дияволу і його організації полишитися і дальше володіти аж до Божого назначеного часу на знищення їх. Він дозволив Дияволу стягнути на людей горе, та не в тій цілі щоби спричинити відвернення людей від Бога, але щоби дозволити Дияволу уживати всієї своєї сили відвернути їх від Бога если Він може, і тоді Бог у своїм часі виконає свої справедливі суди на ворогові, т. е. на Сатані і всій його організації. "Хто пролле кров людську, того кров теж проливати ме чоловік." (1 Мойс. 9: 6) Ті що збунтувались проти Бога Єгови знайдуть бунт між своїми власними рядами. "Християнство" сьогодні є цілковито винувате і засуджене своїми власними ділами. "Сіяли вони вітра, так жати муть бурю." — Осії 8: 7.

²⁵ Прокляття, висказане Йотамом, Бог післав на Абимелеха і на городян Сихемі. (Суд. 9: 56, 57) Як Абимелех і його послідувачі вбили синів живого Бога, котрі шли слідами Ісуса Христа, і Бог відомститься за їх кров. І коли отворив п'яту печать, бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення, жотре мали; і покликнули голосом великим, говорячи. Док, Владико святий і праведний не будеш судити і мститися за кров нашу над тими, що домують на землі?" (Одкриття 6: 9, 10) "Бог же чи не помстив ся б за вибраних своїх, що голосять до него день і ніч, хоч довго терплять про них?" (Луки 18: 7, 8) Як прокляття висказане Йотамом було натхнене Єговою, так Єгова посилає тепер прокляття на "Християнство" і його вірному останкові припоручено проголосити се прокляття пімсти Божої. (Зах. 5: 1-4) Єгова потверджує слова висказані своїм останком. (Іса. 44: 26) Се він зробить в Армагедоні.

ДЕРЕВА ПРАВЕДНОСТІ

²⁶ Головна правда яку учить се пророцтво о деревах є: ціль оправдати ймя Єгова, і спосіб або средство яке він уживе до виконання цієї цілі. Чому се є найважніша річ щоби ймя Єгови було оправдане? Тому що його ймя стоїть за справед-

ливістю, мудрістю, любов'ю й силою. Жадне сотворіння не може жити в вічному щасті хіба те сотворіння є в гармонії з імям Єгови; отже імя Єгови є найважливішою річю для всіх сотворінь. Оправдання його імя значить, що Він мусить зробити правосильними свої присуди проти всіх тих, що зневажають його імя і противляться справедливості. Лукавство мусить шезнути і на віки закінчиться, і лише справедливість буде жити. "Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє." — Пс. 145: 20.

²⁷ Всі сотворені річи належать до Бога, бо він є Создателем їх. "Небеса його, і земля і вся повнота її належать до нього." (Пс. 24: 1) "Достоєн еси, Господи, прийняти славу і честь і силу; ти бо створив еси усе, і волею твоєю (усе) єсть, створено." (Одр. 4: 11) Еден був садом слави і краси і неживі річи в нім представляли живі сотворіння котрі Бог створив. Там Бог насадив вельми чудовий сад, і ті дерева були символом його живих сотворінь. Між многими сими прекрасними деревами в городі Божім було кедрове дерево насаджене близько жерела солодких вод. І там було всего подостатком, і його розклад і краса перевищала всі інші дерева у саді. Те дерево було символом Люцифера, котрого Бог зробив сторожем над сотворіннями на землі; отже воно стояло понад всі інші дерева в гаї. Про те дерево Єгова велів написати: "Я украсив його густим віттем, так що всі дерева Едемські в саді Божому завидували йому." (Езек. 31: 3-10) Самолюбство й зажерлива амбіція знайшлася в серці Люцифера і він збунтувався проти Бога і стався великим противником Єгови і найгіршим ворогом чоловіка. Бог тоді видав присуд на знищення Люцифера і назвав його Сатаною, Дияволом. (Езек. 28: 14-19; Одр. 20: 1-3) Сатана опрокинув Єгову зробивши йому визов, чи він зможе поставити на землі людей котрих він не міг би відвернути від Бога. (Йова 2: 2-5) Інакшими словами сказати визов Сатани був, що Бог не може насадити "ліса", якого Сатана не міг би взяти під свою контролю. Те питання мусить бути поладжене, а щоби його поладити раз на всегда в правдивий спосіб, Єгова стримав виконання своїх присудів або оправдання свого імя аж до часу коли Сатана буде мати повну нагоду доконати свій визов; і тому Сатані дозволено існувати. — 2 Мойс. 9: 16.

²⁸ Зараз по сім лукавим бунті Єгова зачав насаджувати на землі інший ліс, 'дерева праведности, котрі Господь насадив для прославлення свого імя,' щоби вони могли мати часть в оправданні його імя. Возлюблений Ісус був першим "деревом" такого справедливого ліса. Він доказав свою невинність серед пробів і стався могутим деревом праведности на оправдання Єгово імя і через котрого життя мусить приходити від Єгови для всіх, що стануться послухними Божому законі. Вірні апостоли були іншими деревами насаджени у тім справедливім гаю. Єгова дальше вибирав з між народу людей, котрих він насадив бути його деревами і свідками для його імя. Вони мусять доказати свою невинність нім

вони можуть статися членами Єгової славної організації. Сі дерева Господь насадив коло тих і глибоких вод правди, щоби вони могли пити із дорогоцінних річей о які Бог постарався для них і щоби вони могли бути на образ і подобіє його любого Сина, будучи всеціло посвячені йому і його царстві.

²⁹ День остаточного обрахунку прийшов. Се — день Єгови, бо в сім періоді часу він велить проголошувати його вість правди по цілій землі. Те велике питання мусить бути тепер поладжене на віки. Се — день виконання Єгових присудів; отже день його оправдання. Се значить, що дерева насажені ним будуть поставлені на найбільші рішаючі проби і що Диявол приложить свої найбільші змагання. Із своєї ласки і доброти до своїх (дітей) Єгова тепер відкриває своєму вірному останкові значіння многих пророцтв включаючи і се пророцтво о деревах і се він робить, щоби його вірні свідки могли бути вповні запевнені, що вони є на правдивій дорозі і щоби їх надія була сильна. Для користи своїх вірних людей Господь достарчає щедро води правди, і тим свідкам дано приказ найперше пити із тих вод правди і тоді голосити значіння їх іншим, котрі також є представлені символічно в деревах землі, щоби сі останні могли мати нагоду вибрати собі сторону. Свідки Єгови мусять виконати сю роботу серед великої печали, що є дійсною й рішаючою пробою для останка. Кожде дерево на землі, т. є, усі люди на землі, мусять або стати по стороні Сатани і отримати його поразу, або стати по стороні Єгови і Ісуса Христа і отримати благословенство Боже.

³⁰ До останка Єгова тепер неначе каже: 'Вам припоручено тепер іти і сповіщати день пімсти вашого Бога; вам припоручено яко деревам Божого насаду давати се свідокство щоби ви могли бути деревами справедливости на славу Всевишнього.' Ніколи жадне сотворіння не тишилося таким привилеєм як сей. Бачучи одкриття сих пророцтв, котрі дають знання о замірах Єгови, кожний правдивий і вірний з останка буде радісно тепер казати: Ми є за Єговою і за Більшим Тедеоном, його Оправдателем. Кожний один тепер зможе стрінити сю пробу лише тоді если він, як дерева посаджені біля води, буде сягати глибоко і пити правду і тоді вірно і без вагання, одважно і без страху голосити правду.

³¹ Єгова посадив на престолі Більшого Гедеона яко Царя. Його Оправдатель походом йде до Армагедону і Єгова приказує своїм свідкам сказати людям відносно сього великого Царя і Оправдателя: "На його імя вповати муть народи." Те царство є єдиною надією світа; і що за блаженна надія тепер поставлена перед людьми котрі стались подоптаними "деревами" сього світа! Ті що звернуться до царства Єгови будуть мати причину плескати в свої долоні і радуватися. Тим то Єгова приказує останкові, людям для свого імя: "Звіщайте між народами: Господь царює! І круг земний стоїть тведро не похитається; він судить народи у правоті. Да звеселяться

небо і возрадується земля! Да заграє море і поля його! Да возрадуються поля і все, що росте на них! Тоді звеселиться перед Господом всяка лісна деревина. Бо іде, він бо іде судити землю: Він буде судити круг земний в справедливості; і народи у вірності своїй." — Пс. 96: 10-13.

⁴² Головна організація Єгови становить 'дерева' праведності, насад Божий, і вона завжди буде на переді тих, що будуть славити і чтити імя Всевишнього. Усі що позістануть живими мусять стати в один ряд, і тоді "всяке дихання восхвалить Єгову".

ШУКАЮЧИ ПРАВДИ

[Переложено з англ. "Вортової Башти" з 1. мая, 1935]

"У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої. Премудрим сами себе не величай у думці; бійся Господа й остерегайся лихого." — Приквісті 3: 5-7.

ЧАСТЬ 1.

ЄГОВА зчаста радить своїм синам шукати й набувати знання. Він велів записати вираз своєї волі, щоби Його сини могли дістати знання в часі великої потреби. Сей час уже прийшов, і тому останок з утіхи часто читає: "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоби через терпіння та утішення (з) писання мали надію." — Рим. 15: 4.

¹ Апостол виразив своє велике бажання, просячи Бога о добро братів, щоби вони були 'наповнені знанням Його волі у мудрості й духовим виробуванням, щоби вони росли в знання Бога'. (Кол. 1: 9,10) Знаючи добре, що вірні послідователі Ісуса Христа мусять терпіти велику опозицію, апостол, пишучи до таких, безсумніву мав на умі ці так начасі слова Божі, а іменно: "правидники ратуються своєю прозорністю." (Прип. повістки 14: 18) "Мудрий чоловік потужен, і розум піддержує силу в чоловіка." (Прип. 24: 5) Останок завжди відчуває потребу сили в сім часі великого зла на землі.

² Між пророцтвами записаними в старинних часах для знання й зміцнення останка в теперішнім часі, є пророцтво Аввакума; і через се в сім числі й в наступаючих числах *Вортової Башти* будеться розбирати пророцтво Аввакума. Імя "Аввакум" значить "плизкач", т. є той, що плеще в долоні або обіймає любовю. Те саме єврейське слово "обіймати" є ужите в слідуючих текстах: "Час обіймати й час від обнимань відхилитись." (Еккл. 3: 5) "Правою (рукою) мене він обнімає." (Пісня Пісень 2: 6) "А права (рука) мене обнімає." — Пісня Пісень 8: 3

³ Єгова дає своїму останкові, котрого Він вибрав для свого імя, виробування свого пророчого Слова у властивий час, щоби їм достарчити потребу й щоби вони росли сильні в Господі. Тепер Господь Ісус повернув і зібрав до себе своїх у храм Єгови, і через се останок знайшовся в обіймах Господа Ісуса Христа. Се зроблено для їх безпеки й потіхи. Заступництво й потішення святого духа тепер перестало ділати, тому самий Ісус Христос прийшов до своїх і потішає їх. (Іоана 1-3, 16, 17, 26) Тепер останок прийшов до 'єдності віри і пізнання (уряду й роботи) Сина Божого'. (Ефес. 4: 13, 14) Тепер

вони бачуть, що вони мусять стояти разом, і всі вірні стоять разом як один чоловік, проголошуючи правду в любові. Відносно потішаючої вістки яка приходить до Божих людей апостол радить: "Бог же терпіння та утішення нехай дасть вам однаково думати між собою по Христу Ісусові, щоби однодушно устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа." (Рим. 15: 5, 6) Ся єдність в Христі — се блаженний стан у котрім останок тепер знаходиться, й в тім блаженнім стані Господь дальше кормить їх духовою відповідною поживою. (Прип. 30: 8) Коли ми застановляємося над многими чудовими правдами які Господь дав людям протягом кількох минувших років, то ми вельми радуємося і даємо подяку Дате́леві всякого доброго й звершеного добра. Ми пізнали й вповні оцінили факт, що Бог Єгова й Ісус Христос є нашими Учителями; і для цієї причини нема найменшого сумніву чи ми знаходимося на добрій дорозі. (Іса. 30: 20) Останок не сполігає на своє власне виробування ані на виробування котрого иншого сотворіння.

⁴ Наші Учителі знають, яких річей ми потребуємо і сі потреби Бог ласкаво дає через Христа. Свідки Єгови іще знаходяться в організмі тіла, і самі вони знають, що вони не мають сили і не можуть сполігати на себе. Останок боїться Бога. "Як батько милосердується над дітьми, так милосердується Господь над тими, що бояться його. Він бо знає постать нашу, памятає, що ми спороху взялися." (Пс. 103: 13, 14) Як людський організм потребує певну скількість покарму, так і ум мусять кормитися духовим покармом із Слова Божого. Без сього покарму останок не може дальше поступати за Христом. Напевно, що задля цієї причини наш небесний Отець дальше кормить своїх дітей. Тепер останок розуміє, що тим великим питанням до рішення є оправдання Єгового імя. Однак вони мусять завжди памятати річі які останок мусять виконувати щоби затримати свою невииність і мати часть в оправданню Божого святого імя. Без такого духового покарму вони стають слабі, зівяли і зчасом відпали би. Писання було написано наперед для цілі, щоби сказати чоловікові Божому ті річі які він

мусів мати. (2 Тим. 3: 16, 17) Деякі, що називають себе послідувачами Ісуса Христа, остро критикують *Вартову Башту* за те що вона постійно пише щось про оправдання Єгового імя, прихід Господа Ісуса до храму, вибрання людей зі світа для Божого імя, і роботу свідцтва, і ненавче кажуть: "Ми вже змучені слухати про ті річі. Чому не дати нам щось інше?" Відповідь на це є, що наш Отець знає потреби своїх дітей і у своїм Слові він часто повторює річі які є конечно для його дітей пам'ятати. Він не лише записав якусь правду раз, але через різні пророцтва він зазначив ту саму річ много разів і з різних точок поглядів. Наш Отець всяку річ виконує добре. Позаяк Бог поклав сі великі правди у своїм Слові, то єдиний властивий напрям для його дітей є усякого часу кормитися ним. *Вартова Башта* не бажає поміщувати знання і мудрість людську, але противно, її сторінки є посвячені виключно для проголошення правди із Слова Божого, ставлячи їх там для помочи і потіхи його людей. Если би людям Божим не потрібно було зрозуміти пророцтва, тоді вони не були б записані у Біблії. Сей факт що вони записані у свитім Письмі є безперечним доказом, що останок тепер мусить навчитися їх і зрозуміти їх, тому що не буде потреби шукати зрозуміти сі пророцтва по унадку організації Сатани і по установденню царства справедливости до певної контролі над світом. Если се вподобається Богу дальше показати своїм свідкам, що вони йдуть правдивим шляхом, і се він робить через відкриття пророцтв які він велів записати, тоді останок буде із радістю і подякою приймати такі інформації. Если ми знайдемо, що один пророк попирає другого, тоді ми знаємо, що таке поперте свідцтво є для добра Божих людей.

Будучи обняті Господом Ісусом у храмі, злучившимися як один чоловік в Христі і в'оружився в свиті справу, останок звертається шоби застановитися над пророцтвом Аввакуму. Те пророцтво отворюється сими словами: "Видиво, явлене пророком Аввакумові." — Аввакума 1: 11.

Се пророцтво є виводжене проти Божих ворогів котрі в сім часі воюють проти останка. Аввакум в сім пророцтві представив вірного *останка на землі*, а останок має тепер видіння *сповненого пророцтва* Аввакума, і пристусовуючи се пророцтво до фізичних фактів котрі являються бути ясними і безперечними, останок знає, що вони мають властиве вирозуміння пророцтва. Се було десь в 1932 р., що вподобалось Богу зачати відкривати заговор Диявола і його князя Гога і дати вірному останкові вирозуміння тогож.

Около 1922 р., була зорганізована робота для справи нашого Господа, і чим та робота дальше побільшалася енергічно, і рішучо, тим більше переслідування росло проти останка. Звичайно хтось міг думати, і много з Божих людей думали в такий спосіб: "Если головна ціль Єгови є оправдати своє імя, і Господь Ісус прийшов до храму і зачав суд і він є оправдателем Єгового імя, так чому Господь мавби дозволяти своїм вірним

представителям на землі бути гнобленими ворогом? Припустім, що нічого не було написано в св. Письмі, шоби відносилось до сієї справи переслідування, то який мав бути наслідок? Сумніви мали повстати в умах останка, і много були б зазначили, що вони йшли мильною дорогою, і були б стали знеохочені і легкою жертвою для нападів Сатани і його союзників. Много із тих, що посвятили себе чинити волю Богу, але котрі не хотіли придбати собі привилей який Бог дав своїм дітям, то пізнійше вони не могли побачити і оцінити сієї правди, що Господь Ісус є в храмі, і що найголовнійша задача — се оправдання Єгового імя; і такі віднали до ворога і сталися гонителями свідків Єгови. Бог предвидів, що такі обставини виринуть, і тому велів написати наперед у св. Письмі сі річі і пристосувати їх до теперішних обставин і котрих останок потребує для його потіхи шоби мати терпелівість і рости сильними у надії. Тут знову являється добрість і ласкавість нашого Бога до тих, що щиро служать йому.

Колі переслідування свідків Єгови вростає, вони ставили питання подібні до тих, які ставив Аввакум: "Ой докіль, Господи, буду я взивати, а ти не почувеш, — буду голосити до тебе про насилле, а ти не спасеш?" (Аввк. 1: 2) Сей крик Аввакума показує, що тоді буде жорстока й беззаконна опозиція до проголошення Єгового імя, і його царства, і що свідки Єгови будуть терпіти гноблення із рук беззаконників. Фізичні факти, які перейшли протягом минулих років, і котрі йше переходять, показують безперечно, що той крик пророцтва відноситься до теперішнього часу коли свідки Єгови пильно проголошують правду про імя Боже і його царство під Христом. Сі факти в сповненню пророцтва можна тепер зрозуміти.

Сей крик був до Єгови, шоби він очистив своє імя через установлення справедливих обставин на землі замість гнобляючих, жорстоких і беззаконних обставин які тепер перешкаджають свободі правди. Слова пророцтва показують, що крик був даремний і не був вислуханий через якийсь час, що показує, що ворогам дозволено на якийсь час противитися останкові без перешкоди від Єгови. Се правда, що много ставили питання протягом минулих років, а іменно: як довго ми будемо терпіти з рук духовенства і інших ворогів, котрі переслідують нас за розкалування правди? Чи Бог не вистулає нашого ридання і не стримає руки ворога і не позволить нам йти без перешкоди в його роботі? Чи се було не іміссія або брак віри для останка питати такі питання або робити такі завваги? Відповідь мусить бути, що се не було злом ані не властиво річю, тому що Бог предсказав, що його вірні будуть кликати до нього і він потішить їх серця через побільшення їх знання. Предвидівши що такі обставини виринуть, Бог велів записати сі слова, котрі відносяться до теперішнього часу, а іменно: "Боже! Не мовчи; не ішуй, озвисся, Боже! Бо ось, вороги розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадиво змовляються

(Прод. на стр. 114)